

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00442/2011-01

Дана: 28.маја 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Д. Д. из Смедерева**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 28.маја 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Д.Д. из Смедерева** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 06-00- 37/2009-01 од 25.децембра 2009.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Д. Д. је до престанка судијске дужности обављао судијску дужност у Окружном суду у Смедереву. Подноси пријаву за избор у Апелациони суд у Београду и Крагујевцу, Виши суд Смедерево, Пожаревац, Београд, Крагујевац и Панчево, те Виши прекршајни суд у Београду и Основни суд у Смедереву.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавио Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога: пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност; да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да му се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима; да му се достави одлука са разлозима; због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука; што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно

Уставу и закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу резултата рада указује да у посматраном периоду није имао укинutih одлука, а да је имао испуњеност оријентационе норме 100,83%, 133,37% и 122,51%, као и да није имао ни један застарели кривични предмет.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, те да му је било ускраћено право на правично суђење, па предлаже да се уставна жалба усвоји, констатују извршене повреде Уставом гарантованих права, да му није престала судијска дужност, а Високом савету наложи да у поновљеном поступку уз гарантовање свих права поново одлучи о њеној пријави.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да је на сталној судијској дужности од 1976.године, па како се налазио на сталној судијској дужности и испуњава све критеријуме требало је да буде изабран за судију. Дато образложење сматра паушалним, те да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан и да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова, потом да је озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су била у било каквом пословном односу, да су седнице за јавност биле затворене, да га ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити му је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, даје одлука необразложено, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге, да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радио нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Подносиоцу приговора није доставена образложена одлука.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности

судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложила своје наводе на рочишту одржаном дана 18.10.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Окружног суда у Смедереву, навода и доказа поднетих од стране подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства дана 18.10.2011. године подносилац приговора је рекао, како је и у жалби навео, да је имао велико учешће у већу пет као стални судија где је судио као испомоћ колеги, већу колеге, који је био болестан, одсутан и слично. Навео је да се то уписивало у техничку књигу секретара, и да када је он отишао у суд да изврши увид у техничку књигу утврдио је да су техничке књиге за 2006. и 2007. годину, као и за раније године уништене, и у томе не проналази ништа спорно, али да је пронашао књигу из 2008. године где је обухваћена и 2009. година из које се може утврдити да је у 2008. години имао 56 судећих дана ван свега што је радио, а у 2009. години 39 судећих дана. Навео је да је садашњи вршилац функције Председника суда С. Б. сачинила извештај према њеном виђењу ствари и констатовала да је од 2004. године он имао велики број судећих дана у већу пет у Окружном суду у Смедереву иако је по распореду био члан другостепеног кривичног већа и да се број судећих дана кретао свакако на нивоу од 2008. године. Истакао је даље да је Кж у ком је био или известилац или председник већа у пет година уназад, гледајући од јануара 2009. године у шестомесечним и годишњим извештајима Врховног суда Србије било у првих пет у Србији.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршио судијску дужност као судија Окружном суду у Смедереву и према извештају суда остварио је следеће резултате:

2006.година

К предмета 2 – стара 1 решен 1 ожалбена - потврђена.

Кв предмета укупно у раду 150 решено 145 све одлуке израђене у року до 30 дана 24 ожалбене, 18 потврђених, 1 преиначена и 5 укинутих или 20,83%.

Рех предмета укупно у раду 2 – нерешена.

Кж предмета укупно у раду 262 решено 259.

Кжм предмета укупно у раду 2 решено 2

Остварење норме 100,18%

2007.година

К предмета 1 – стари нерешен.

Кв предмета укупно у раду 190 решено 185 све одлуке израђене у року до 30 дана 27 ожалбене, 22 потврђених, 1 преиначена и 4 укинутих или 14,81%.

Рех предмета укупно у раду 3 од тога 1 решен.

Кж предмета укупно у раду 323 решено 319, све одлуке израђене у року од 30 дана.

Остварење норме 166,52%

2008.година

К предмета 6 од тога 5 старих сви нерешени.

Кв предмета укупно у раду 220 решено 213 све одлуке израђене у року до 30 дана 41 ожалбене, 34 потврђених, 2 преиначена и 5 укинутих или 12,20%.

Рех предмета укупно у раду 2 1 решен.

Кж предмета укупно у раду 305 решено 300.

Остварење норме 159,79%.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума достојности, стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума достојности, стручности и оспособљености.

На основу резултата рада подносиоца приговора у посматраном периоду, а које је утврдила и Комисија, Високи савет судства је нашао да подносилац приговора испуњава критеријум стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума достојности заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора

Високи савет судства је пошао од одредби члана 7 и 8 Одлуке о критеријумима и мерилима који дефинишу појам достојности, као критеријума за обављање судијске функције, па као моралне особине судије су и достојанственост и поузданост, а ове особине се негују и бране како у вршењу судијске функције, тако и ван ње, а управо поседовање ових моралних особина утичу и на позитивну слику о судству у јавности.

Високи савет судства је утврдио да је пред Вишим судом у Смедереву у току кривични поступак по оптужници Окружног јавног тужилаштва у Смедереву од 14.03.2006.године, а којом је оптужено више лица због сумње да су извршили више кривичних дела фалсификовања и злоупотребе службеног положаја. Оптужницом окривљеној Ж.Б. из Смедерева између осталог стављено је на терет да је сачинила лажну медицинску документацију за Г.Д. из Смедерева тако што је дана 17.03.2003.године написала отпусну листу са епикризом за наведено лице представивши у истој да је била хоспитализована на интерном одељењу

од 13.12.2003.године до 17.02.2003.године и исту својим потписом и печатом оверила, иако Г.Д. није била хоспитализована на одељењу јер је дана 17.02.2003.године била на свом радном месту као професор и то у првој смени, такође је на истој написала лажну дијагнозу да болује од *angine pectoris Hypertensio arterialis* иако се медицинском документацијом која се налази у списима утврђује да Г. Д. не болује од ових тешких болести већ само да има повишени крвни притисак што није довољан основ за остваривање инвалидске пензије, из њеног здравственог картона се не утврђује да је била болесна од ангине пекторис као и да јој није одређена терапија за наведену болест и да исту није ни користила, па отуда није ни огла да оствари право на инвалидску пензију, у наведеној медицинској документацији окр.Ж. је констатовала да Г.Д. није способна да обавља своје послове професора и предложила губитак радне способности тј.инвалидност I категорије због чега је иста проглашена потпуно и трајно неспособном за обављање свог посла професора као и другог одговарајућег посла за рад са пуним радним временом, на основу које лажне медицинске документације је Г.Д. остварила инвалидску пензију дана 01.01.2005.године тако да јој је окр. Ж.Б. прибавила имовинску корист закључно са 15.03.2006.године у износу од 235.038,15 динара буџета Републике Србије нанела штету.

Г.Д. је супруга подносиоца приговора

Из овога Високи савет судства налази да подносилац приговора не поседује потребне моралне особине за обављање судијске функције. Супруга подносиоца приговора у кривичном предмету који је узнемирио јавност не само у Смедереву већ у читавој Републици Србији, појављује се као лице којем је један од окривљених прибавио противправну имовинску корист веће вредности, а при том и омогућио да на основу лажне медицинске документације оствари право на инвалидску пензију, а да на основу валидне медицинске документације то право јој не припада. Стицање права на пензију, а на основу фалсификоване документације, о чему се расправља пред вишим судом у Смедереву, је дело за које је подносилац приговора у време предузимања тих радњи знао или морао знати, а оне су уз несумњиво знање подносиоца приговора, предузете, дакле подносилац приговора их није спречавао, а као последица тога јесте вођење тог кривичног поступка. У средини у којој подносилац приговора живи, али и у целој заједници, породица има централну улогу, а за колективни углед породице, везује се и углед члана породице. Вођењем кривичног поступка а у којем један од чланова породице је лице које је стекло противправну имовинску корист, доводи се у сумњу и углед и достојанственост целе породице. У ситуацији када се супруга подносиоца приговора појављује у таквој улози у једном деликатном кривичном предмету, а при том он је подносилац приговора био судија тог суда, а поред тога и суди управо кривичну материју, доведена је у сумњу достојанственост подносиоца приговора, а уз то, није нарушен само углед подносиоца приговора, већ и позитивна слика о судству у јавности. Углед у јавност судије не стиче се само на основу поступака и понашања судије, већ и шире, јер се у својој најужој околини сагласио са наступањем противправног понашања и стицања противправне имовинске користи, а што се у јавности приказује негативно и изазива сумњу у достојанственост и поузданост и самог подносиоца приговора. По мишљењу Високог савета судства неспојиво је вршење судијске функције са овако нарушеним угледом и достојанственошћу подносиоца приговора.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом

члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка достојности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

**ПРЕДСЕДНИК
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Ната Месаровић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС